

Valse Identiteit

Valse Identiteit

De ware kern van mijn pijn

Herziene uitgave

Johnella Willems

Titel: Valse Identiteit – de ware kern van mijn pijn

Eerste druk: augustus 2017

Herziene uitgave: juli 2026

Voor tekstvermelding is gebruikgemaakt van Het Boek (HTB) of de Herziene Statenvertaling (HSV), tenzij anders aangegeven.

Schrijver: Johnella Willems

ISBN: 9789465469386

Omslagontwerp: Johnella Willems met behulp van AI

Copyright © 2026: Johnella Willems

Alle rechten voorbehouden. Niet uit dit boek mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Jaar van uitgave: 2026

Uitgegeven via: Brave New Books

Inhoud

Aan de tiener	7
Aan de tienermoeder	8
Aan de ouders	10
Inleiding	12
Hoofdstukken	
<i>Deel I - Pijn</i>	
1. Schaduwen van mijn jeugd	15
2. Nieuw begin	18
3. Onverwacht, maar geliefd	21
<i>Deel II - Worsteling</i>	
4. Schijnbaar gelukkig	25
5. Zo fragiel, zo kostbaar	29
6. Terug naar de kern	37
7. Reflectie van een valse identiteit	39
8. Papa, waar was u?	44
9. Familiegeheimen	47
10. Mama, vergeef mij	51
<i>Deel III - Herstel</i>	
11. Niet meer van de wereld, maar ook niet van de kerk	55
12. Wie is God vandaag voor mij?	59
13. De kracht van vergeving	62
Slotwoord	65
Brief aan mijn dochter	67
Brief aan mijn misbruikers	70
Brief aan God	74
Reflectievragen	76
Dankwoord	80
Gebed van overgave	83

Aan de tiener

We kennen elkaar niet persoonlijk maar toch wil ik je dit zeggen: ik hou van jou, en ik heb diep respect voor jou.

Niet alleen mijn dochter, maar ook vele jongeren die ik in de jeugdinstellingen heb ontmoet, hebben mij geïnspireerd om mijn verhaal te delen. Jullie kracht, jullie pijn, en jullie zoektocht hebben mijn hart geraakt.

Mijn verlangen is dat jij, na het lezen van dit boek, samen met je ouder(s) of verzorger(s) meer begrip en liefde voor elkaar zullen ervaren. En bovenal dat er herstel mag komen in jullie relatie.

Ik heb van dichtbij gezien hoe jongeren met pijn en leegte omgaan. Soms zoek je manieren om dat gevoel te vergeten: feesten, drank, seks, drugs, sociale media of andere dingen die de leegte even lijken te vullen. Maar diep vanbinnen blijft de wond. Alleen pure, ware liefde kan dat gat echt vullen.

Ook mijn dochter koos jarenlang voor die weg. Ze voelde zich afgewezen en in de steek gelaten door mij als haar ouder en ook door familie. Haar keuzes brachten haar soms in gevaarlijke situaties. Als moeder wilde ik haar helpen, maar ik wist niet hoe. Uit onmacht en verdriet stuurde ik haar vaak weg.

Ik besef nu hoeveel pijn ik haar daarmee deed. Jarenlang dacht ik dat zij degene was die moest veranderen. Totdat God mij liet zien dat ik eerst moest veranderen. Dat was het begin van mijn helingsproces. Ik heb mijn dochter en anderen om vergeving gevraagd voor de dingen die ik in boosheid en pijn had gezegd en gedaan. Ook leerde ik mezelf en de mensen die mij pijn hadden gedaan te vergeven.

Lieve tiener, onthoudt dit: jij bent waardevol. Jij bent geliefd. En ik wil niets liever dan dat jij vrij, blij en gelukkig door het leven gaat.

Aan de tienermoeder

Misschien ben je nu zwanger, pas bevallen of al een tijdje moeder van één of meerdere kinderen.

Toen ik vijftien jaar oud was, raakte ik zelf zwanger. Ik wist weinig van seks of van wat een zwangerschap betekende. Voor mij voelde seks alleen als iets fijns. In mijn naïviteit dacht ik dat alleen volwassen vrouwen kinderen konden krijgen. Ik was onzeker, verdrietig en bang, vooral omdat ik mijn familie had teleurgesteld.

Er kwam zoveel oordeel en druk op me af dat abortus plegen de enige uitweg leek. Ik dacht dat het beter zou zijn voor mezelf, mijn toekomst, mijn baby en mijn familie. Maar in de kliniek besloot ik mijn hart te volgen: ik koos ervoor mijn kindje te houden. Hoe ik het allemaal moest doen, wist ik niet. Ik had geen diploma's, geen baan, geen huis, geen steun van mijn moeder, en de vader van mijn dochter was niet in beeld.

Mijn keuze voelde als een last. Ik werd afgewezen en veroordeeld door velen om me heen. De jaren die volgden waren zwaar. Soms twijfelde ik zelf of ik wel de juiste beslissing had gemaakt.

Maar vanaf het moment dat mijn dochter werd geboren, gebeurde er ook iets anders: ik ontdekte een kracht in mijzelf die ik nooit eerder had gekend. Ik bleef doorzetten, hoe moeilijk het ook was. Toen zij begon te rebelleren, voelde ik me schuldig en dacht ik lange tijd dat God mij strafte voor mijn keuzes. Nu weet ik dat dat een leugen was.

Ik dacht dat studeren en hard werken genoeg zouden zijn om mijn dochter gelukkig te maken. Maar pas veel later besepte ik dat ze niet alleen een voorbeeld nodig had, maar ook mijn liefde, mijn tijd en mijn aandacht. En dat ik eerst zelf moest leren wie ik was en van mezelf moest leren houden, voordat ik haar die liefde echt kon geven.

Nu kan ik met een oprecht hart zeggen dat ik zielsveel van mijn dochter hou. Ze geeft me vreugde, kracht en blijdschap. Door mijn eigen heling kan ik nu eindelijk de moeder zijn die zij verdient.

Daarom wil ik jou bemoedigen: geef niet op. Hoe uitzichtloos het soms ook lijkt, er zullen mooiere en betere jaren komen. Blijf vechten, blijf liefde geven, blijf bidden en blijf in jezelf geloven.

Je bent niet alleen.

Als ik het kan, dan kan jij het ook.

Ik geloof in jou.